

ROMANIA
TRIBUNALUL XXX
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr.xxx/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR. xxxx

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. XXX și Administrația Finanțelor Publice XXX, pentru obligarea acestora la restituirea taxei de poluare, și cererea pârâtei de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantului, avocat XXX din Baroul XXX, lipsind părțile.

Procedura legal îndeplinită.

Cererea este timbrată cu 47 lei taxă judiciară de timbru și timbre judiciare în valoare de 0,60 lei.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că prin serviciul registratură, pârâta A.F.P. XXX a depus cerere de comunicare și amânare a judecării, la 18.09.2012 iar la 1.10.2012 a depus întâmpinare și cererea de chemare în garanție, comunicată părților.

Reprezentantul reclamantului depune la dosar chitanța privind plata onorariului de avocat. Arată că nu solicită administrarea altor probe.

Nemaifiind necesare probe, instanța acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, obligarea pârâtei la restituirea sumei achitate cu titlu de taxă de poluare, actualizată cu dobânda legală în materie fiscală calculată conform art. 124, 120 alin.7, 70 alin.1 Cod procedură fiscală; cu cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță la data de 20. 07.2012 reclamantul XXX a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal pe pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX solicitând anularea deciziei nr. XXX/28 mai 2012 emisă de D.G.F.P. XXX, comunicată la 30 mai 2012 și a deciziei privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. XXX/5.04. 2012, emisă de A.F.P. XXX, ca fiind nelegale și emise cu încălcarea prevederilor art. 110 din Tratatul privind funcționarea U.E., restituirea taxei pentru privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule achitată prin chitanța seria xxx în valoare de xxx lei, plata dobânzii fiscale aferente acestei sume, calculată conform art. 124, art. 120 alin. 7, 70 alin. 1 Cod procedură fiscală, cu cheltuieli de judecată.

In motivarea acțiunii reclamantul arată că la 20 martie 2012 a cumpărat autoutilitara NI. marca XXX, cu prima înmatriculare la data de 17.08.2004 în Germania,

iar pentru înmatricularea ei în România a fost nevoit să plătească în temeiul Legii nr. 9/2012. la 6.04.2012 suma de XXX lei. în baza deciziei privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. xxx/5.04. 2012 emisă de A.F.P. XXX.

împotriva deciziei de calcul a taxei de poluare în termen legal, a formulat plângere prealabilă înregistrată la A.F.P. XXX sub nr. XXX din 12.04.2012 prin care a solicitat anularea deciziei contestate, cu consecința restituirii taxei și plata dobânzii legale aferente.

Prin adresa nr. XXX din 28.05.2012 i s-a adus la cunoștință că prin decizia nr.XXX din 28.05.2012 a D.G.F.P. XXX, a fost respinsă contestația pe care a formulat-o împotriva deciziei nr.XXX/28 mai 2012 privind soluționarea contestației împotriva deciziei de calcul nr. XXX din 5.04.2012.

Reclamantul consideră că taxa de poluare pe care a plătit-o astfel cum este stabilită prin dispozițiile Legii nr. 9/2012, încalcă art. 110 TFUE pentru că prin perceperea și încasarea ei se creează discriminare între autoturismele second hand înmatriculate deja într-un stat membru al U.E. și care se înmatriculează în România după data de 01 iulie 2008 și autoturismele second hand deja înmatriculate în România. De asemenea, prin perceperea ei se creează un raport de concurență între produsele importate și produsele naționale, ea fiind destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un stat membru al U.E.. aplicându-se diferit unor situații juridice identice și tară a exista o justificare obiectivă pentru acest lucru taxa de poluare are caracter discriminatoriu.

Reclamantul a învederat că între Legea nr. 9/2012 și O.U.G. nr. 50/2008 există similitudine și ambele acte normative sunt incompatibile cu legislația europeană și jurisprudența în materie, întrucât reglementările legislației comunitare sunt încălcate prin aplicarea dreptului național, respectiv a Legii nr. 9/2012.

în drept a invocat prevederile art. 1, 7, 8 alin. 1, 10 alin. 1, 3. art. 11 alin. 1, art. 12, 13, 17, 18 din Legea nr. 554/2004, art. 21 alin.4, art. 117, 70, 124, 135 Cod procedură fiscală, art. 148 Constituția României.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX a depus întâmpinare la data de 8.08.2012 prin care a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală și menținerea actelor administrative atacate.

Pârâta a susținut că în mod legal organele fiscale au stabilit taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit prevederilor Legii nr. 9/ 2012.

A solicitat și respingerea capătului de cerere privind plata dobânzilor legale dispozițiile legale cu privire la acestea negăsindu-și aplicabilitatea în speță în condițiile în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru restituirea sumei pretinse de reclamant.

în drept a invocat: art. 115-118 Coc procedură civilă, O.G. nr. 92/2003. Legea nr. 9 2012.

Prin întâmpinarea depusă la data de 1.10.2012, pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX a solicitat respingerea acțiunii, cu motivarea că taxa a fost legal încasată în conformitate cu prevederile Legii nr. 9/2012 care este în vigoare, nefiind sesizate organele abilitate cu aspecte de neconstituționalitate, nici pe plan intern și nici C.E.

A arătat că România, prin adoptarea Legii nr. 9/2012 s-a aliniat tendinței internaționale de a fundamenta politica mediului pe principiul „poluatorul plătește” și statuează obligația poluatorului de a suporta cheltuielile legate de prevenirea și controlul poluării, fiind responsabil pentru pagubele produse.

Totodată, a solicitat chemarea în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu având în vedere că taxa de poluare constituie venit la bugetul fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Deși legal citată, chemata în garanție, Administrația Fondului pentru Mediu, nu s-a prezentat în instanță și nu a formulat în scris excepții sau alte cereri.

Examinând în fapt și drept acțiunea reclamantului și cererea de chemare în garanție, instanța reține din actele și lucrările dosarului următoarele:

La 20 martie 2012 reclamantul a cumpărat autoutilitara NI, marca xxx, cu prima înmatriculare la data de 17.08.2004 în Germania, iar pentru înmatricularea ei în România a fost nevoit să plătească în temeiul Legii nr. 9/2012, la 6.04.2012 suma de XXX lei, în baza deciziei privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. XXX/5.04. 2012 emisă de A.F.P. XXX.

Prin Decizia de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. XXX/5.04. 2012 emisă de AFP XXX, s-a stabilit taxa de poluare pentru autovehicul în sumă de XXX lei, sumă ce a fost achitată de reclamant conform chitanței nr. xxx întocmindu-se și cartea de identitate a vehiculului pe numele reclamantului.

Reclamantul a formulat cerere de restituire a sumei, adresată A.F.P. XXX și înregistrată la această instituție cu nr. XXX din 12.04.2012, solicitând anularea Deciziei pentru stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. XXX/5.04.2012, emisă pentru suma de XXX lei, restituirea sumei achitată cu chitanța xxx, plata dobânzii legale aplicabile sumei datorate, de la data înregistrării cererii până la data plății efective.

Prin adresa nr. XXX din 28 mai-2012, emisă de AFP XXX s-a înaintat cererea (plângerea prealabilă) pârâtei DGFP XXX iar prin Decizia nr. a Direcției Generale a Finanțelor Publice a jud. XXX i-a fost respinsă „plângerea prealabilă”.

Instanța reține că prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat Tratatul pentru aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, efectele acestei ratificări fiind reglementate de art. 148 alin.2 și 4 din Constituția României, astfel cum aceasta a fost republicată, în conformitate cu care prevederile Tratatelor Constitutive ale U.E și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

În conformitate cu prevederile art. 110 din Tratatul Comunității Europene „nici un stat membru nu aplică direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

Prin aceste prevederi se limitează libertatea statelor membre în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii, respectiv discriminarea între produsele importate și cele autohtone de natură similară.

În speță Legea nr.9/2012 stabilește în art.2 lit. 1 că suma datorată potrivit acestei legi se numește taxa și că „taxa” - reprezintă suma datorată de către contribuabil pentru emisiile poluante provenite de la autovehiculele din categoriile M1, M2, M3 și N1, N2, N3.

Cu privire la momentul în care se datorează această taxă, prin art. 4 alin 1 și 2 din aceeași Lege s-a stabilit că

ART. 4

(1) Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;

c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.

Art. 4 a fost însă modificat prin OUG. 1/2012: Art. 1 începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență aplicarea dispozițiilor an. 2 lit. i), ale art. 4 alin. (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României. Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, se suspendă până la 1 ianuarie 2013. Art 2 (1) Contribuabilii care au achitat taxa pentru emisiile poluante provenite de -la autovehicule ca urmare a primei transcrieri a dreptului de proprietate, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 9/2012, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a acestei legi și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pot solicita restituirea acesteia.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se restituie la cererea contribuabilului, adresată organului fiscal competent, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător, cu excepția prevederilor art. 124 din respectiva ordonanță.

(3) Sumele se restituie în termenul de prescripție prevăzut de art. 135 din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Deci în continuare această taxă de poluare nu este percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România stat comunitar de la 01.01.2007, și dacă a fost percepută în perioada de la intrarea în vigoare a Legii 9/2012 până la modificarea ei prin OUG 1/2012 (art. 4 alin 2) se restituie, fiind percepută exclusiv, pentru autoturismele înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România, după aducerea lor în țară, fie chiar și celor de categorie M1, M2, M3, N1, N2, N3. Pentru autovehiculele deja înmatriculate în România, de aceeași categorie, taxa nu se mai percepe cu ocazia vânzării ulterioare, ceea ce demonstrează că această taxă de poluare se aplică doar ca urmare a achizițiilor intracomunitare a acestor tipuri de autovehicule și este o taxă cu echivalent taxelor vamale la import.

Potrivit normelor comunitare:

-art.25 CE „între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică, de asemenea, taxelor vamale cu caracter fiscal”.

-art.28 CE „între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent”.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă cu echivalent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare al acesteia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art. 110 din Tratatul Comunității Europene, trebuie să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare naționale și să nu producă în nici un caz efecte discriminatorii. Autovehiculele din categoriile vizate de Legea 9/2012 fac parte din categoria bunuri, și nu pot fi taxate numai pentru că au fost aduse dintr-un stat European.

Practic, prin instituirea taxei discriminarea produsă de OUG 50/2008 pe care o abrogă, este limitată la anumite categorii de autovehicule.

Textul art. 110 din Tratatul CE se referă la produsele provenind din alte state membre și supuse unor impozite interne, de orice natură, superioare celor care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare, ori Statul Român nu percepe taxa de poluare produselor naționale similare, respectiv pentru autovehiculele deja înmatriculate în România (second-hand) de aceeași categorie, cu ocazia vânzărilor ulterioare.

Multiplele discuții dintre România și Uniunea Europeană pe tema taxei de primă înmatriculare, taxei de poluare au fost generate de faptul taxa, indiferent de denumire, se aplica numai autovehiculelor din alt stat membru al UE nu și celor similare din România. „ 26. Astfel cum a arătat Curtea la punctul 58 din Hotărârea Tatu, citată anterior, o reglementare precum OUG nr. 50/2008 are ca efect faptul că autovehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri mari a cuantumului

taxei pentru a ține seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de sarcina fiscală. Nu se poate contesta că, în aceste condiții, reglementarea națională are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre.

27. Aceleași considerații se impun în ceea ce privește regimul de impozitare prevăzut de OUG nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 208/2008, OUG nr. 218/2008, OUG nr. 7/2009 și respectiv. OUG nr. 117/2009. Astfel, din dosarul cauzei rezultă că toate versiunile de modificare a OUG nr. 50/2008 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o asemenea sarcină fiscală. Pe de altă parte, cu ocazia ședinței, care a avut loc după pronunțarea Hotărârii Tatu. citată anterior, guvernul român nu a susținut că ar exista o diferență relevantă. În scopul examinării compatibilității cu articolul 110 TFUE a unei taxe precum cea reglementată de OUG nr. 50/2008, între versiunea inițială a OUG nr. 50/2008 și versiunile ulterioare ale acesteia."

28 În sfârșit, trebuie amintit că obiectivul protecției mediului, care se materializează în faptul, pe de o parte, de a împiedica, prin aplicarea unei taxe disuasive, circulația în România a unor vehicule deosebit de poluante, precum cele care corespund normelor Euro 1 și Euro 2 și care au o capacitate cilindrică mare, și, pe de altă parte, de a folosi veniturile generate de această taxă pentru finanțarea unor proiecte de mediu, ar putea fi realizat mai complet și mai coerent aplicând taxa pe poluare oricărui vehicul de acest tip care a fost pus în circulație în România. O astfel de taxare, a cărei punere în aplicare în cadrul unei taxe anuale rutiere este perfect posibilă, nu ar favoriza piața națională a vehiculelor de ocazie în detrimentul punerii în circulație a vehiculelor de ocazie importate și ar fi, în plus, conformă principiului poluatorul plătește (Hotărârea Tatu, citată anterior, punctul 60).

Conform acestor considerente, instanța constată că taxa de poluare prelevată în condițiile Legii nr. 9/2012 este discriminatorie pentru că prin ea se descurajează punerea în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, tară însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională, punct de vedere exprimat și de Curtea Europeană de Justiție prin hotărârea sa dată în cauza C 402/09.

Pentru aceste considerente, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va admite acțiunea reclamantului și va obliga pârâta AFP XXX să îi restituie suma de XXX lei reprezentând taxă pentru emisii poluante, achitată conform chitanței seria xxx emisă de A.F.P. XXX.

Cu privire la cererea reclamantului privind anularea deciziei de calcul a taxei, pentru considerentele de legalitate mai sus expuse, urmează să dispună anularea Deciziei de calcul privind stabilirea taxei pentru emisii poluante nr. XXX din 5.04.2012

emisă de AFP XXX precum și Decizia nr. XXX 28.05.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. XXX ;

în ceea ce privește dobânda solicitată de reclamant, instanța reține că potrivit art. 124 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, „pentru sumele de restituit sau de rambursat de la

buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării: termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70,- după caz. Acordarea dobanzilor se face la cererea contribuabililor".

Potrivit art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, „cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare".

Conform art. 117 alin. 2 Cod de Procedură Fiscală, „prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere

Având în vedere că 117 alin. 2 reglementează situația restituirii diferențelor de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, instanța reține că în cazul restituirii taxei de poluare este aplicabil textul art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală.

Coroborând dispozițiile art. 124 alin. 1 cu dispozițiile art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, instanța constată că dobânzile legale datorate de autoritățile fiscale în prezenta cauză se impun a fi calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența acestor autorități a cererii de restituire a taxei.

În consecință, se va dispune obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice XXX la plata dobânzilor legale la nivelul majorării de întârziere prevăzute de Codul de Procedură Fiscală, calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența pârâtei a cererii de restituire a taxei.

În conformitate cu prevederile art.63 Cod procedură civilă, va fi admisă și cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice Ȃrad în sensul că va obliga chemata în garanție, să îi restituie pârâtei suma de XXX lei reprezentând contravaloarea taxei de poluare, cu motivarea că, în conformitate cu prevederile art. 1 din OUG nr.50/2008 „taxa de poluare nu se face venit la bugetul de stat, ci constituie venit la Fondul de Mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu" în vederea finanțării programelor și proiect elor pentru protecția mediului și dobânda legală fiscală.

În baza art. 274 C.pr.civ., va obliga pârâta A.F.P. XXX să-i plătească reclamantului cheltuieli de judecată în sumă de 647, 60 lei, reprezentând taxe judiciare de timbru și onorariu de avocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII
H O T Ă R Ă Ș T E :

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul XXX împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice a Mun. XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. XXX cu sediul în XXX, Bd. Revoluției nr. 77 jud. XXX și în consecință:

Anulează Decizia de calcul a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. xxx emisă de AFP Arad precum și Decizia nr. xxx emisă de DGFP Arad.

Obligă pârâta să îi restituie reclamantului suma de xxx lei, achitată conform Chitanței nr. xxx, reprezentând taxă pentru emisii poluante, actualizată și cu dobânda calculată în conformitate cu art. 124 C.pr.fisc.. Începând cu ziua următoare termenului de 45 de zile de la data înregistrării. în evidența pârâtei 12.04.2012, a cererii reclamantului de restituire a taxei.

Admite cererea pârâtei AFP XXX de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu cu sediul în București. Spl. Independenței nr. 294 corp A, sector 6 și în consecință:

Obligă chemata în garanție să îi restituie pârâtei suma de 2.078 lei. achitată de reclamant în favoarea ei. împreună cu dobânda.

Obligă pârâta să plătească reclamantului suma de 647,60 lei cheltuieli de judecată. Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Pronunțată în ședința publică din data de 15.10.2012.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.